



2 Slovo kněze

3 Hozená rukavice

6 Adopce na dálku

# Slovo kněze

## Co je důležité

Na misijní neděli papež František vyzval nás křesťany k tomu, abychom vyšli ze sebe a využili šanci „sloužit, sdílet a přimlouvav se“. Dle papeže nás tak Bůh vyvádí z našeho vystrašeného „já“ a skrze darování sebe nás přivádí k novému „já“.

Ano, to můžeme dělat vždy. Darovat sebe druhým. Sdílet s druhými jejich bolest i radost. Většina z nás nevymyslí vakcínu, která by ukončila pandemii, ani nevytvoří ten nejlepší model, jak ji zvládat. Všichni ale můžeme být tady pro druhé. Jako křesťané se chceme u Boha také přimlouvav – modlit se za to, aby odpovědní rozhodovali moudře, abychom dobře využili zdroje, které máme, modlíme se za to, aby nikdo nezůstal úplně sám a bez pomoci. Modlíme se, aby Bůh nedopustil, aby tahle zkouška byla nad naše síly. Prosíme, aby Bůh chránil všechny zdravotníky a ty, kteří nasazují své zdraví pro dobro nás všech.

Co to změní? Když se naše vystrašené „já“ přestane tolik bát, nebude to málo. Proti strachu nepomohou argumenty, ani násilí. Jen láska vyhání strach. Láska, která se učí milovat v službě, sdílení a ano, i modlitbě za druhé.

My křesťané pamatujme na to, že na konci života nás nečeká smrt, ale Láska. Bůh je láska. Je pravda, abychom byli upřímní, musíme do svého přemýšlení zakomponovat i smrt. Je součástí života. Naší dědové a babičky se modlili za šťastnou hodinku smrti a mysleli tím to, abychom svým životem a skutky nebe neztratili a život věčný dosáhli. A co o tom rozhoduje? Láska anebo její opak. Potkali jste v posledním týdnu někoho, kdo vás inspiroval, povzbudil nebo i pozitivně šokoval svojí ochotou rozdat se pro druhé? Jestli ano, jste šťastný člověk. Třeba někoho v tomto týdnu potkáte, anebo někdo potká vás.

*Ján Halama SVD, farář*

## Dušičkový listopad

Vstupujeme do měsíce listopadu. Je před námi tak zvaný dušičkový týden. Týden, kdy se nás mnohem více dotýká téma smrti. Ne náhodou svátek dušiček spadá právě na počátek listopadu, kdy se příroda ukládá k zimnímu spánku. Již v dávných dobách Keltové vycítili, že jde o období, kdy se nejvíce stírá rozdíl mezi pozemským materiálním světem a duchovním světem, který obývají

zemřelí. Později na keltský svátek navázali křesťané, kteří jej označili jako svátek všech svatých a památku zemřelých.

Památku věrných zemřelých (lidově „Dušičky“) zavedl roku 998 clunýjský opat sv. Odilo (+1048), který se takto snažil čelit přetrvávajícím pohanským obřadům. Svátek Dušiček slavený 2. listopadu je katolickým svátkem od 12. století a ve 13. století se tento zvyk rozšířil po celé západní církvi. Nejdříve v Aragonii začali kněží slavit v tento den tři mše svaté za zemřelé; tento zvyk potvrdil papež Benedikt XIV. (1748) a rozšířil ho pro všechny kněze ve Španělsku, Portugalsku a Latinské Americe. V roce 1915, v době první světové války, papež Benedikt XV. toto dovolení rozšířil pro celou církev. Na Dušičky je také zvykem, že se někde konají bohoslužby slova nebo mše svaté v hřbitovních kaplích, kostelech nebo u hlavního hřbitovního kříže. Kněz poté prochází spolu s věřícími hřbitov a kropí svčenenou vodou hroby.

V zemích s křesťanskou tradicí je zvykem během tohoto období navštívit hřbitov. Když přicházíme na hřbitov a klademe květiny na hroby, zapalujeme svíce, když vzpomínáme na naše zemřelé, pak s nimi na nějaké úrovni uchováváme vztah.

A pokračováním tohoto tzv. „dialogu lásky“, který byl přerušen smrtí, je modlitba za zemřelé. Patří k nejstarší křesťanské tradici a je také součástí každého slavení eucharistie. Tato modlitba má být výrazem naší touhy svědčit Bohu ve prospěch našeho zemřelého. Má být vyznáním naší důvěry v Boží milosrdenství a víry ve význam Kristovy oběti, které přemáhají váhu lidských hříchů. Boží vůle po spáse člověka a Kristova oběť jsou tím, co hříšníkovi otevírá Boží blízkost. Skutečně křesťanská modlitba je připojením se k této Boží touze po záchraně člověka a je také vyjádřením solidarity nás, hledajících hříšníků, s těmi, jejichž hledání dobra a okoušení zla na zemi už skončilo.

Zamýšlejme se tedy v tomto období více nad svým životem a nad jeho koncem, nad smrtí, která nikoho z nás nemine. A snažme se na ni dívat očima křesťanské víry a naděje.

*Jan Vosáhlo*

## Hozená rukavice

### Chrám svatého Bartoloměje před dokončením novodobých oprav

Římskokatolická farnost Kolín s velkou pravděpodobností získá dotaci z fondů EU na finální opravu chrámu sv. Bartoloměje. Projekt, na nějž farnost

žádala dotaci z programu IROP již v r. 2016, dostala v září tohoto roku nabídku Ministerstva pro regionální rozvoj ČR požadované prostředky získat, zahrnuje stavební práce uvnitř kostela – sakristie, presbytář – včetně restaurování fragmentů nástěnných maleb, schodiště na ochoz, Kokovské kaple, nové omítky na jižní stěně kostela, instalace mříží v jednotlivých kaplích ochozu, instalace mříže pod kůrem – díky čemu bude možné v průběhu dne vstoupit do kostela, stavebně a restaurátorsky se upraví kůr, vytvoří se pochozí lávky na půdě kostela, stavebně se bude restaurovat krypta pod presbytářem, nainstaluje se osvětlení, ozvučení, zabezpečovací zařízení (kamery a požární čidla). Z vnější strany chrámu by se měl zrevidovat stav zdí na věžích a měly by se zlatit kříže na věžích.

Renovace varhan a restaurování mobiliáře tvoří samostatné části projektu. Pod mobiliářem rozumíme oltáře, sochy, obrazy, kalichy, monstrance apod. V neposlední řadě by se vytvořilo nové vybavení presbytáře - oltář, ambon, chórové lavice. Třetinu nákladů celého projektu tvoří restaurování varhan, zbytek se rozdělí mezi stavební práce a restaurování mobiliáře. Celková dotace činí okolo 61 milionů korun s DPH z čehož 90% by mělo být hrazeno z fondů EU, 5% činí spoluúčast státu a zhruba 5% uznatelných nákladů platí žadatel – čili Římskokatolická farnost Kolín. Pro farnost to znamená vlastní vklad 3 milióny korun v průběhu třech let. Plánované dokončení prací je podzim r. 2023.

Hlavním důvodem, proč kolínská farnost požádala o dotaci, byl nevyhovující stav varhan a vědomí, že cca 18 mil. korun na jejich kompletní renovaci by bylo těžké sehnat z místních i národních zdrojů a trvalo by to určitě dlouhé léta, než by se prostředky soustředily. Kolínská farnost obsluhuje více než třicet obcí a stará se o 26 kostelů, které každým rokem vyžadují opravy a nemalé prostředky. Možnost dokončit téměř kompletně stavební práce v chrámu sv. Bartoloměje a také restaurovat mobiliář byla důvodem navíc, proč farnost o dotaci požádala. Kostel sv. Bartoloměje je v procesu oprav už více než dvacet let a za tu dobu se v něm proinvestovalo více než 80 mil. korun. K obnově chrámu přispěl významně můj předchůdce otec Libor Bulín, za což mu patří vřelý dík. Práce na obnově začaly za faráře Jana Baxanta, dnešního litoměřického biskupa. Zjistíte by bylo vhodné při této příležitosti vzpomenout na bratry Kamarýtovy, kteří svými publikacemi probuzovali povědomí a hrdost na starobylý kolínský chrám. V modlitbách chceme pamatovat na minulé i současné dobrodince kostela.

Etapa, která je před námi, by dala tečku za největší opravou Bartolomějského chrámu za posledních sto let. Poslední významnější oprava Bartolomějského chrámu se konala na přelomu 19. a 20. století pod vedením architekta Mockera.

*Ján Halama, farář*

## SLUŽEBNÍCI JEŽÍŠOVA VELEKNĚŽSKÉHO SRDCE (SJVS)

Před časem mne oslovilo laické modlitební společenství, zdali bychom měli jako farnost zájem o přiblížení jejich spirituality, která je vyjádřena v službě modlitby. Rád jsem tuto možnost přivítal a věřím, že až odezní různá omezení, budeme moci přivítat v naší farnosti představitelé tohoto společenství živě. Sami se představují v následujících řádcích.

*Ján Halama SVD, farář*

### SLUŽEBNÍCI JEŽÍŠOVA VELEKNĚŽSKÉHO SRDCE (SJVS)

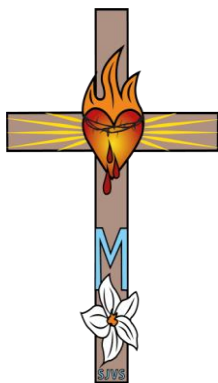


Dílo SJVS vzniklo v roce 2008 v návaznosti na celoživotní touhu voršilký **Stanislavy Ernstové** (1891-1968) založit společenství duší, jejichž posláním by byla služba kněžím v modlitbě a oběti za ně.

Proces blahořečení Matky Stanislavy byl zahájen. Ještě za svého života vyslovila prorocké poselství o společenství, které po její smrti vznikne, a o knězi, který bude duchovním otcem tohoto společenství.

Tímto knězem se stal otec **Tomáš Špidlík** (1919-2010), pod jehož záštitou dýchá společenství Služebníků těmi nosnými pilíři duchovního života, které staví na osvědčené ignaciánské spiritualitě:

1. úcta k Božskému Srdci;
2. přinášení skryté oběti vlastního srdce (za kněze);
3. vkládání svého života do Ježíšova Velekněžství.



Převážnou většinu společenství tvoří laici a vůbec všichni, kdo v podmínkách světa žijí vnitřní zasvěcení, vycházející ze křtu a povolání k všeobecnému kněžství v církvi. Dalšími pilíři života Služebníků jsou svatci Pio z Pietrelciny, papež Jan Pavel II. a mnoho dalších. Všichni, kdo se chtějí stát Služebníky, jsou vítáni: ti, kdo zakusili ve svém srdci touhu Srdce Ježíšova – modlit se a obětovat za kněze. Zvaní jsou doslova všichni: od dětí až po lidi dříve narozené, zdravé i nemocné, naplněné, ale i hledající nebo životem vyčerpané. Vnímáte-li v tichosti svého srdce poslání k této skryté službě, můžete se obrátit na s. Kateřinu Klosovou (email: [katerina.klara@seznam.cz](mailto:katerina.klara@seznam.cz)).

# Adopce na dálku

## Návrat do Indie



V jaký lepší čas se vrátit do slunné Indie a zavzpomínat na naše přátele v těžkých časech než dnes, když jsou před námi zimní měsíce, obloha je zakryta dešťovými mraky a náš společenský život je spoutaný omezeními.

Proto tentokrát navštívíme dívku Dhanyau, která žije na jihozápadě Indie a vzdělává se v centru sv. Ignáce. Dhanya nás více než potěšila v nedávných měsících dopisem, ke kterému dokonce přiložila i svůj obrázek. V dopise popisuje, jak se jí podařilo ještě před lockdownem úspěšně dokončit všechny zkoušky a postoupit do třetí třídy, a že jejím nejoblíbenějším předmětem ve škole je Kannada. Kannada neboli kannadština je úřední jazyk ve státě Karnataka, ve kterém Dhanya žije, a stejně jako většina jazyků na indickém subkontinentu převzala většinu slovní zásoby ze sanskrtu.

Dále Dhanya píše, že i přes šířící se nemoc se ona i její rodina mají dobře a že vzpomíná na nás všechny, na čas strávený v centru a modlí se za naše bezpečí. Byla nadšená, když tento rok obdržela novou tašku, sešity a deštník, zároveň jim ale centrum průy bylo schopné poskytnout i potraviny či ochrannou masku. Centrum sv. Ignáce se nenechalo zastrašit nastalou situací, sestry a sociální pracovníci prokázali velkou kuráž, když vyrazili na pomoc rodinám, aby jim poskytli, jak materiální pomoc, tak rady, jak se proti viru chránit.



# Bylo, nebylo

## Svatováclavská pouť do Staré Boleslavi



Jako každý rok se i letos 28. září konala slavnostní svatováclavská mše na náměstí ve Staré Boleslavi. Protože jsem vzpomínala na to, jak jsem před 2 roky šla pěšky v noci s otcem Martinem a farníky z Českého Brodu, jsem nyní dostala nápad uspořádat pěší pouť se společem do Staré Boleslavi. Plán byl takový, že jsme měli jet brzy ráno vlakem do Čelákovic a odtud vyrazit na naši cestu.

Sraz jsme měli na kolínském nádraží v 6:20, protože vlak nám odjížděl v 6:30. Bohužel, jsme se sešli jenom tři, a to Petr Čech, Honza Broža a já. Po cestě vlakem jsme si celou dobu povídali, takže nám ta hodinová cesta uběhla poměrně rychle. Bylo před námi asi 14 kilometrů a potřebovali jsme se nějak pozitivně naladit. O půl osmé už jsme tedy vystupovali v Čelákovcích na zastávce Jiřina a vydali se na krátký úsek městem. Po projití města jsme šli jistou lesní částí, po které jsme se napojili na cyklostezku podél řeky, která se jevila jako nejlepší cesta.

Cesta ubíhala vcelku rychle, smáli jsme se, povídali si, byla nám zima, ale za to to opravdu stálo. Během pouti jsme si dali krátkou pětiminutovou pauzu na zahřátí se teplým čajem z termosky a vydali se dál. Po cestě jsme téměř nikoho nepotkali, akorát těsně před Starou Boleslaví dva cyklisty, kteří nám ze začátku byli dost povědomí nebo alespoň jeden z nich. Zastavili a poté už jim bylo jasně vidět do tváře, z nichž jsme v jedné zahlédli otce Mariána. Neváhali jsme ani chvíli a začali jsme si povídat i s druhým knězem. Nakonec jsme se ještě společně vyfotili a vyrazili za nimi.

Během několika minut už jsme se nacházeli ve Staré Boleslavi, kde jsme potkali skupinku neznámé zpívající farnosti, tak jsme se k nim v modlitbách a zpěvu neváhali připojit. Společně jsme přešli most až k náměstí, kde jsme se odpojili a pobavili se skupinkou, která šla přes noc s Českým Brodem. Krátce nato začala mše a pršet, tak jsme si mohli chvíli odpočinout pod pláštěnkami a deštníky. Po skončení mše jeli kluci vlakem domů a já jsem jela s rodiči.

Pouť jsme si všichni tři moc užili i přesto, že nám bylo trochu líto, že nás nešlo víc, ale byla to moc hezká zkušenost i zážitek. Příští rok bych si to určitě ráda zopakovala i třeba ve větším počtu.

*Eliška Těmínová*

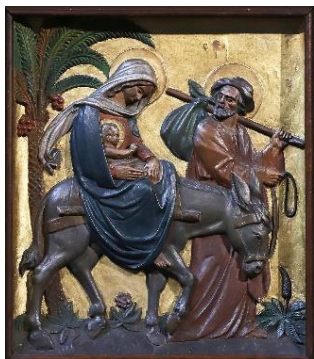
# Kostel Nejsvětější Trojice

## Kaple svaté Anny



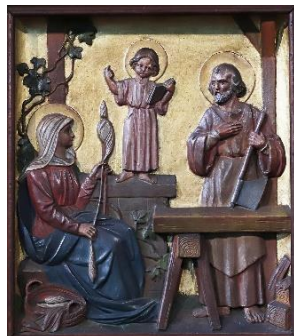
**Oltářní obraz** představuje rodiče Panny Marie, sv. Annu a Jáchyma. Evangelisté o rodičích Panny Marie nic nezaznamenali. Zprávy o sv. Anně a Jáchymovi jsou obsaženy ve Zlaté legendě. Zlatá legenda bohatě čerpalaz Novozákon-ních apokryfů. Na oltářním obraze je zobrazena sv. Anna, matka panny Marie, Panna Marie v dívčím věku, v pozadí vpravo Jáchym.

Před oltářním obrazem je **socha sv. Josefa s Ježíškem**. Symbolem sv. Josefa je lilie. Po stranách obrazu jsou **sochy andělů** s nápisem „Památce padlých hrdinů“ (v první světové válce) a palmovým listem – symbolem mučedníků. Nad oltářní menzou jsou čtvercové plastiky.



**Útěk svaté rodiny do Egypta**, neboť král Herodes bude hledat dítě, aby je zahubil (evangelium sv. Matouše).

**Svatá rodina v Nazaretě** – Josefova dílna v Nazaretě. Panna Maria přede (zobrazená přeslice), svatý Josef jako tesař je charakterizován tesařskou sekerou – širočinou a malý Ježíšek.







Uprostřed nad menzou – kde bývá svatostánek je **plastika pelikána**. O pelikánovi se věřilo, aby nakrmil mláďata svou krví – drásá si hrudník. Pelikán se stal symbolem Kristovy oběti na kříži, symbolem křesťanské lásky.

Po stranách oltáře jsou sochy dvou významných světců. Vpravo od oltáře sv. Felix Cantaličský, vlevo sv. Antonín Paduánský (z Padovy).

### **Svatý Felix Cantaličský (1515 – 1587)**

Narodil se v podhorské vesničce Cantalice v Itálii, přibližně 70 km severně od Říma. Syn chudých rodičů, až do svých třiceti let pracoval s rodiči jako rolník. Poté vstoupil ke kapucínům. Zbytek svého života strávil v římském klášteře. Jeho povinností bylo prosit o milodary pro klášter. Je zobrazován v kapucínském hábitu s kapucí a s mošnou nebo měšcem jako v kostele Nejsvětější Trojice.

### **Svatý Antonín Paduánský (z Padovy) – (1195 – 1226)**

Současník a přítel sv. Františka z Assisi († 1226). Svátek má 13. června. Narodil se v Lisabonu v Portugalsku. Vstoupil do řehole minoritů. Znalec písma svatého, výborný kazatel. Zemřel v Padově, je pochován v gotickém chrámu S. Antonio v kapli Capella del Santo s velmi bohatou výzdobou. Je patronem Padovy a uctívaným světcem kapucínů. Jeho atributem je lilie – symbol čistoty. Je zobrazován s Ježíškem.

Další socha sv. Antonína je umístěna v nejzadnější části kostela Nejsvětější Trojice. Legendy vyprávějí o podivuhodných činech sv. Antonína, o vidění Panny Marie s dítětem Ježíškem. Připomenu jen Kázání rybám. Tento námět byl inspirován kázáním sv. Františka ptáčkům. Svatý Antonín je zobrazován s Ježíškem v náručí. Je vhodné připomenout, že v Padově několik let studoval práva sv. Jan Nepomucký.

*Autor článku: Josef Dušek  
Fotografie: František Straník*

## Restaurátorské práce v Kostele Nejsvětější Trojice



Začali jsme odkrývat beuronské malby v boční kapli Kostela Nejsvětější Trojice. Práce vede restaurátorka p. Hana Slavíková, Ak. mal.

Klášterní kostel se připravuje projekčně na kompletní renovaci. Projekční práce běží už druhý rok a vykonává je Architektonický ateliér Masák & Partner.

Dá-li Pán Bůh v r. 2021 může začít několikaletá renovace chrámu, který slouží duchovním potřebám kolínských věřících v denním režimu.

## Kostel Nejsvětější Trojice

Drazí bratři a sestry, na 22. 11. jsme naplánovali účelovou sbírku farnosti na projekt opravy Kostela Nejsvětější Trojice. Vypadá to tak, že ani v listopadu nebudou možné veřejné bohoslužby. Proto Vás prosím i touto formou o váš příspěvek do sbírky.

V roce 2019 jsme začali s projektovou přípravou připravované rekonstrukce klášterního Kostela Nejsvětější Trojice v Kolíně. V daném roce se podařilo realizovat **geodetické zaměření, statické posouzení, restaurátorský průzkum, průzkum vlhkosti zdiva. Tyto přípravné práce stály celkem 164 900 tisíc Kč. V roce 2019 jste celkem přispěli 139 853 Kč (sbírka dne 6. 10. 2019 + všechny dary na účet a v hotovosti).**

V roce 2020 **dokončujeme projektování**, přesněji stavební projekt, elektroinstalace (nové elektrorozvody, světla, zabezpečení a ozvučení kostela), projekt vytápění za celkem 472 tisíc Kč.

V tomto roce nám na projekt přispělo Arcibiskupství pražské 200 tisíc Kč. Z jiných zdrojů se prostředky získat nepodařilo. Navíc jsme souběžně začali s restaurováním části boční kaple za celkem 96 tisíc Kč, z čeho 45 tisíc Kč tvoří dotace Středočeského kraje.

Celkem tedy má farnost ze svých zdrojů uhradit 317 tisíc Kč. Na základě projektu můžeme požádat o stavební povolení, souhlasné stanovisko dalších dotčených úřadů včetně památkového úřadu, a následně o dotace z dotačních titulů Ministerstva kultury nebo Středočeského kraje.

Číslo účtu farnosti: 3252369369/0800

Variabilní symbol pro dárce: 1211638 (dle evangelia sv. Lukáše 6,38)

Do poznámky prosím uveďte: Nejsvětější Trojice.

K darům zaslaným na účet nebo v hotovosti vystavíme na požádání potvrzení pro daňové účely.

Děkujeme za vaše dary. Pán Bůh zaplatí!

*Ján Halama, farář*

## Příběhy Veltrubské farnosti

### Pater Karel Šimek<sup>1</sup>

Začal další rok působení P. Šimka ve veltrubské farnosti, rok 1965. V tomto roce byl arcibiskup Josef Beran jmenován kardinálem. Doba už nebyla vhodná k tomu, aby si „dělnická třída“ vymyslela nějaký zločin, za který by kardinála Josefa Berana mohla uvěznit, a tak mu soudruzi alespoň zakázali návrat do Čech. Na jeho místo byl jmenován biskup František Tomášek. I toto jmenování je vlastně důkazem, že socialismus ztrácel dech. (Kněz František Tomášek byl vysvěcen na biskupa tajně a díky udavačství za to byl vězněn).

S opravami kostelů začal P. Šimek ve Velkém Oseku. Kostel ve Velkém Oseku je zasvěcen Nejsvětějšímu srdci Ježíšovu, ale na hlavním oltáři byl obraz sv. Václava. Hlavní oltář byl přestavěn, byla na něm umístěna socha Ježíše a obraz sv. Václava byl pověšen v lodi kostela. Při této akci P. Šimek zjistil, že farníci z Velkého Oseka jsou docela aktivní, umí se i sami zorganizovat a nežadají mzdu za provedené práce. Jejich dobrých vlastností později využíval při opravách kostela. Další akcí ve Velkém Oseku byla instalace varhan.

V Kostelci nad Černými Lesy byla zrušena zámecká kaple, ve které byly varhany, a P. Šimek o ně úspěšně požádal. Problémy s jejich přemístěním dělali jen památkáři, ale ti dělají problémy vždy. Povolení zdržovali celý rok, ale protože nepřišli na žádný důvod, aby mohli převoz zakázat, nakonec souhlasili. Instalaci varhan předcházely stavební úpravy kůru a také varhany musely být upraveny, protože byly na Velký Osek poněkud vysoké. Přes všechny překážky se v tomto kostele nakonec rozezněly varhany, jejichž stáří bylo téměř dvojnásobné, než bylo stáří kostela. Místní farníci si zřejmě začali svého kostela vážit, a tak ještě během instalace varhan opravili rozpadlý plot kolem kostela. Ani Veltrubáci se nechtěli nechat zahanbit a také oni provedli ve svém kostele několik drobnějších oprav.

Nedůležitější událostí tohoto roku byl II. Vatikánský koncil a jeho výsledky. Pro P. Šimka to znamenalo obrat o 180 stupňů. Ještě před ukončením koncilu sehnal starší stůl, plátna ušila místní farnice a po nazdobení byl ve Veltrubech

---

<sup>1</sup> pozn. red.: Text je pokračováním článku pana J. Sixty o otci Šimkovi.

oltář pro kněze sloužícího tváří k lidu hotov. Ve Velkém Oseku byl jeden věřící vyučený truhlář, a oltář, který vyrobil podle návrhu architekta pražské diecéze, tam sloužil mnoho let. S instalací tohoto oltáře byla provedena i úprava presbytáře. Dalším výsledkem koncilu bylo zavedení mateřského jazyka do liturgie. Jakmile k tomuto vyšel dekret českých biskupů, sehnal si P. Šimek český liturgický text.

Zpočátku měl sice trochu obavy z reakce věřících (hlavně těch dříve narozených), ale velmi brzy zjistil, že jeho obavy jsou zbytečné. Věřící kvitovali, že se k nim kněz již netočí zády, a že mu rozumí. A další bonus byl, že ministranti přestali padat ze stupínků u hlavního oltáře.

Na 22. srpna bylo ohlášeno biřmování pro celý kolínský vikariát. Z veltrubské farnosti zde bylo 18 biřmovanců. Celkem však v Kolíně přijalo svátost biřmování asi 500 dětí a dospělých.

P. Šimek nás důkladně připravoval na přijetí této svátosti a ze všeho nás zkoušel. Aby povzbudil naše úsilí se vše naučit, řekl nám, že je možné, že nás pan biskup Tomášek bude také zkoušet a pokud nebudeme umět, bude to ostuda. Někteří jsme z toho měli obavy, ale při pohledu na zástup biřmovanců bylo jasné, že pokud by se začal ptát, biřmování by skončilo až za několik dnů.

Na začátek školního roku vyjednal .P. Šimek vyučování náboženství, které se zde již několik let nevyučovalo. Podmínkou bylo, že rodiče museli své dítě včas přihlásit. Ve Veltrubech bylo přihlášeno 13 dětí a byla povolena 1 hodina týdně. Ve Velkém Oseku bylo přihlášeno 5 dětí a byla povolena 1 hodina za 14 dnů. 8. prosince sv. Otec Pavel VI zakončil II. Vatikánský koncil. 20. prosince P. Šimek navštívil Otce biskupa Tomáška a předal mu dárek od veltrubských farníků.

O vánocích zpíval veltrubský chrámový sbor i ve Velkém Oseku již za doprovodu varhan a smyčcového kvarteta.

*Josef Sixta*

## Okénko do DKŠŠ

1. října se v prostorách naší školy odehrál již dvanáctý ročník v soutěžení ručních prací, šití a vaření. Ten letošní byl pod názvem "KŘTINY". DKŠŠ je dvouletá střední škola rodinného typu, kde se žáci mimo jiné připravují na rodinný život a vedení domácnosti. Proto má soutěž za cíl prověřit vědomosti a dovednosti našich žáků.



Zdroj: KDSS

Soutěž probíhala v následujících tématech:

- návrh na pozvánku (práce na počítači)
- výroba křestní roušky (strojové šití, výšivka)
- zdobení křestní svíce (technika tupování)
- příprava panna cotty (studená kuchyně)
- stolničení (kreativní prostření tabule)

Žáci byli rozděleni do čtyř družstev a pracovali opravdu se zapálením. Byli sledováni bystrým okem nesmlouvavé poroty, kterou letos zastupovali páni učitelé Jan Prachař a Jiří Hladík a otec Georges. Porota hodnotila během soutěže nejen snahu a zručnost, ale také vzájemné vztahy mezi žáky. Po sečtení bodů a vyhlášení výsledků byli soutěžící odměněni pěknými cenami. Všichni zúčastnění strávili příjemné dopoledne v přátelské a tvůrčí atmosféře. Dvanáctý ročník s názvem KŘTINY se vydařil.

*Renata Burešová*

**Bartoloměj** – farní časopis. Vydává Římskokatolická farnost Kolín, Brandlova 25, Kolín.  
**Redakční rada:** Josef Dušek, P. Ján Halama, Katarína Jarošová, Tomáš Pavela, Dominik Spudil, Tomáš Těmín.

P. Ján Halama: tel.: 604 294 247, e-mail: [farnost-kolin@volny.cz](mailto:farnost-kolin@volny.cz)

• e-mail: [farninoviny.kolin@gmail.com](mailto:farninoviny.kolin@gmail.com), • web: [www.farnostkolin.cz](http://www.farnostkolin.cz), • FB: facebook.com/farnostkolin

číslo účtu farnosti: 3252369369/0800

variabilní symbol pro dárcce: 1211638 (dle evangelia sv. Lukáše 6,38)

případně v poznámce uvést: *dar pro farnost* (nebo jiný účel)

Autor fotografie na titulní straně: Miroslav Fechtner